

*Josefine Sundström
Emma Göthner*

**BONNIER
CARLSEN**

Det är kväll. Saga ligger i sängen och ska sova. Kroppen känns trött men ögonen vill inte alls blunda. Hon försöker skynda sig att somna, så att det snabbt ska bli morgon, för nästa dag är det en speciell dag. Men Saga är svettig och sömnen kommer inte. Täcket har korrivat sig som en orm runt benen och kudden känns varm. Alldeles *för* varm.

Saga hör mammas och pappas viskande röster nedifrån köket och i takfönstret syns månen. Den hänger som en vit lampa ovanför trädtopparna. Det finns stjärnor också. Små glitterkorn lite varstans på den mörka himlen. Tio, elva, tolv glitterkorn. Tretton. Nej förresten, fjorton. Saga börjar om från början. Det är pappa som sagt åt henne att räkna stjärnor för att bli sömnig.

– Är du fortfarande vaken? undrar pappa när han kikar in i rummet.

– Det är så varmt, säger Saga.

Pappa kommer fram till sängen och vänder på täcket.

– Jag tror att du är lite spänd inför morgondagen, säger han.

Så är det nog, tänker Saga.

Det är svårt att somna dagen

innan man ska fylla år och nästan alla man känner ska komma på kalas.

Pappa lutar sig fram och puffar kudden.

– Känns det bättre nu? undrar han.

Saga känner efter.

– Näe, piper hon och sväljer, jag behöver nog dricka.

Pappa hämtar ett glas iskallt vatten.

– Är det bättre nu då? frågar han.